వెండితెర సాక్షిగా

- జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి

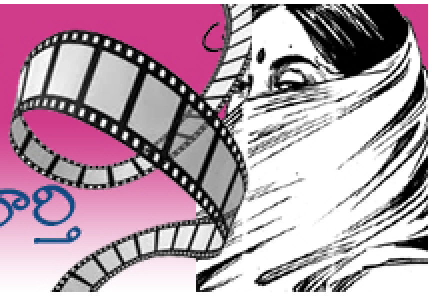

మనుషులు రెండు రకాలు.

"డబ్బు సంపాదించుటెట్లు?" అని రాత్రింబగళ్ళు జుట్టు పీక్కుంటూ ఆలోచించే టైపు మనుషులు మొదటిరకం.

"సంపాదించిన డబ్బు ఖర్చు చేయుటెట్లు?" - అని అల్లాడిపోయే అదృష్టవంతులు రెండోరకం.

మొదటి రకం మనుషులు ఈ దేశం నిండా ఉండచ్చు.. కానీ రెండో టైపు వాళ్ళు మాత్రం హైదరాబాదు, మదరాసు, బొంబాయి వంటి మహానగరాల్లోనే ఉన్నారు, ఉంటారు. ఈ బాపతు మనుషులు పరిశ్రమలు స్థాపించో, వ్యాపారాలు సాగించో రెండుచేతులా సంపాదించి పోస్తుంటారు. వాటిలో నాలుగురాళ్ళు లాభం వస్తే ఆ లాభాలతో మళ్ళీ మరో ఇండస్ట్రీయో, బిజినెస్సో ప్రారంభిస్తారు. అలా అలా అల్లుకుపోయి బిర్లా టాటాల లెవెల్లోకి ఎదిగిపోతారు.

అయితే పెట్టుబడి లేకుండా పెద్దపెట్టున డబ్బు సంపాదించే మార్గాలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయి. 'సినీ నటజీవితం' ఈ కోవలోకే వస్తుంది. ఎటొచ్చీ 'టాలెంటు'ండాలి. ఈ టాలెంటు కూడా అనేకరకాలు. ఆడవారికో రకం. మగవారికో రకం. ఎవరికివారు ఆయా రకాల 'టాలెంటు'ను ప్రదర్శించి హీరోకానీ హీరోయిన్ కానీ అయిపోతే ఇక డబ్బే డబ్బు.

దూరం నుంచి చూస్తే కొండలన్నీ నున్నగా కనిపిస్తాయి. అట్లాగే బయటనుంచి చూసేవారికి సినీనటుల జీవితం స్వర్గసీమలా కనిపిస్తుంది. రంగుల హరివిల్లనిపిస్తుంది.

కానీ అందరి జీవితాలూ అక్కడ వడ్డించిన విస్తళ్ళు కావు. అదృష్టదేవత కొందర్నే వరిస్తుంది. వాళ్ళు బస్సు కండక్టర్లే కావచ్చు. టైలర్లే కావచ్చు. సినిమా హీరోలై లక్షలు సంపాదించగలుగుతారు. ఒకప్పుడెప్పుడో కొంతమంది ఆ బాపతు హీరోలు లక్షలు సంపాదించినా లక్ష్యం లేకుండా ఖర్చుపెట్టి తమ చివరి రోజుల్ని లక్షణంగా గడపలేకపోయారు. వదిలెయ్యండి... కానీ వాళ్ళ చరిత్రలు చదివిన ఈనాటి హీరోలు 'ముందు జాగ్రత్త చర్యలు' తీసుకుని మందుక్కూడా 'కానీ' ఖర్చుపెట్టకుండా - అన్నింటికీ 'ప్రొడ్యూసర్'కే వేస్తారు. వాళ్ళ భోజనానికి వాళ్ళు ఖర్చు పెట్టరు. వాళ్ళ బట్టలకి వాళ్ళు ఖర్చు చేయరు. వాళ్ళ దారిఖర్చులకు వాళ్ళు జేబులో చెయ్యి పెట్టరు. అట్లా పొదుపు చర్యలు పాటించి సంపాదించుకుంటున్న డబ్బంతా రకరకాలుగా 'మంచి' పనులకోసం ఇన్వెస్ట్ చేస్తూంటారు. వాళ్ళ సంగతి మనకొద్దు. హీరోయిన్ల సంగతి చూద్దాం. అసలు హీరోయిన్ కావాలంటే అదృష్టం ఉండాలి. టాలెంటు ఉండాలి. ఆ పైన ఇంకా 'చాలా' ఉండాలి. హీరోయిన్ ముద్ర వేయించుకుంటే 'పదేళ్ళ బిజీ' గ్యారంటీ.

ఒక నటి 'మహానటి'గా ఎదగాలంటే - ఎంతో తాపత్రయపడాలి. కొందరైతే ఈ తాపత్రయంలో భాగంగా 'దేని'కైనా రెడీ అయిపోతారు. మనసుని చంపుకుంటారు. శరీరాన్ని అంకితం చేస్తారు. వెండి తెరమీద వెలగాలనే క్రేజు, కీర్తి, డబ్బు కాంక్షా వారిచేత ఎలాంటి పనైనా చేయిస్తుంది. ఒక్కసారి మెట్లన్నీ ఎక్కేసి పై అంతస్తు చేరిపోతే గొడవ ఉండదు. అపుడు ఎలాంటివాళ్ళనైనా - తామే 'డిక్టే'ట్ చేయగలిగే పరిస్థితిని అందుకోవచ్చు.

కానీ అందరికీ ఈ అవకాశం దొరకదు కాక దొరకదు. ఇదొక మత్తు. ఇదొక కలల ప్రపంచం. ఈ కలల ప్రపంచంలో కాలుపెట్టి - జారిపోయి - కరిగిపోయి - తమ జీవితాన్ని నాశనం చేసుకునే సోదరీమణులు ఎందరో ఉన్నారు.

అలాంటి వారి జీవిత గాథల్ని కొన్ని ఆ నోటా ఈ నోటా విన్నవే అయినా - వాటిని పరిశోధించి ఆయా తారల్ని స్వయంగా కలుసుకుని - వారి అనుభవాల్ని ముఖతః తెలుసుకుని, వాటిని యధాతథంగా మీ ముందుంచుతున్నాను.

అయితే అలాంటి వారి బ్రతుకుల్ని బట్టబయలు చేసి - వారిని అవమానాలకు గురిచేయాలని నా ఉద్దేశ్యం కాదు. వెండితెర మీదకు ఎక్కి, వెలలేని సంపాదననీ, వేనోళ్ళ పొగడ్తల్నీ పొందాలని ఆశపడే అమ్మాయిలకు - ఆ వెండితెర వెలుగు జిలుగుల వెనుక ఎంతటి గాడాంధకారం వ్యాపించి ఉంటుందో తెలియ చెప్పాలనే ఈ చిన్న ప్రయత్నం. అందుకే ఈ యధాతథ గాథల్లో అసలు పేర్లు మాత్రం ఇవ్వకుండా - అలాంటి వారి బాధామయ జీవితాలకు సానుభూతిగా ఈ కథలు మీకందించటం జరిగింది.

ఇదిలా రూపుదిద్దుకోడానికి కారకులు 'సితార' పత్రిక అసోసియేట్ సంపాదకులు శ్రీ శ్రీకంఠమూర్తిగారు. తమ పత్రిక కోసం ఈ పరిశోధనాత్మక రచనలు చేయమని, కోరటంతోబాటు అందుకు తగిన సహాయ సహకారాన్ని కూడా అందించారు. అందుకు వారికీ, వారి సిబ్బందికీ కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను.

'సితార'లో ప్రచురించబడుతున్న సమయంలోనే ఈ 'కథలు' చదివి వీటిని 'పుస్తకరూపం'లో తీసుకురమ్మంటూ - భుజం తట్టి ప్రోత్సహించిన ప్రముఖ పాత్రికేయులు, నిర్మాత శ్రీ వాసిరాజు ప్రకాశంగారి సహృదయతను ఎప్పటికీ మర్చిపోలేను.

అలాగే ఈ రచనలన్నీ చదివి తన అమూల్యమైన అభిప్రాయాన్ని అందించిన మిత్రులు శ్రీ జంధ్యాలగారికి నా హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞతలు అందచేస్తున్నాను.

ఈ రచనలు సితారలో 20 వారాలపాటు ధారావాహికంగా ప్రచురణయిన సందర్భంగా ఎందరో పాఠకులు అభిమాన పురస్సరంగా - శీర్షికను మెచ్చుకుంటూ, ఉత్తరాలు రాశారు. వారికి కూడా ఈ సందర్భంగా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవటం నా కర్తవ్యంగా భావిస్తున్నాను.

జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి.

(నవంబర్ 1993)

"సినీమా అవకాశాలు రావాలంటే ఫ్రీగా వుండాలి!"

ప్రతి మనిషికి కొన్ని ఫ్లాష్‌బాక్‌లుంటాయి.

ఏదో ఒక సందర్భంలో అవి గుండెలకు తాకి గొప్ప కిక్కిస్తాయి. ఎదురుగా ఎవరైనా ఓ ఫ్రెండుంటే ఆ ఫ్లాష్‌బాక్ తాలూకు కథాకమామీషూ అతగాడికి చెప్పుకోవాలనిపిస్తుంది.

అట్లా అని అన్ని ఫ్లాష్‌బాక్‌లూ ఎదుటివారికి చెప్పుకుంటే చెడ్డగొడవైపోయే ప్రమాదం కూడా ఉంది.

కొన్ని ఫ్లాష్‌బాక్‌లు గుండెల్లో దాచుకోటానికి మాత్రమే పరిమితమై ఉంటాయి.

పెళ్ళికాకముందు అమ్మాయిగారికి ఏ ప్రేమ్‌కుమార్‌తోనో కొంత వ్యవహారం నడిచిందనుకోండి. పాత డైరీలు తిరగేస్తున్నప్పుడో తెలుగు సినీమాల్లో లవ్‌సీన్లు చూస్తున్నప్పుడో ఆ బాపతు ఫ్లాష్‌బాక్ ఒక్కసారిగా అమ్మాయిగారి మనసులో మెదులుతుంది. పరవశం కలుగుతుంది.

అప్పుడు ఆవిడ పక్కనే ఉన్న మొగుడుగారు "ఏమిటోయ్ అలా పరవశించిపోతున్నావ్?" అని పొరపాటున అడిగితే ఒళ్ళు మరచిపోయి, ఆ 'గత రొమాన్స్' గురించి గొప్పగా చెప్పుకుంటే ఇక అంతే సంగతులు. అమ్మాయిగారు పుట్టింట్లోనూ మొగుడుగారు బార్‌లోనూ మకాం పెటాల్సి వస్తుంది.

ఈ రూలు ఆడవారికే కాదు. మగవాళ్ళకీ వర్తిస్తుంది. కనుక కొన్ని ఫ్లాష్‌బాక్‌లను మనసు పొరలలోనే భద్రంగా దాచుకోవాలి.

ఏ పుట్టలో ఏ పాముంటుందో ఎవరికీ తెలీదు. అట్లాగే ఏ ఫ్లాష్‌బాక్ ఎవరికి చెబితే కొంపమునుగుతుందో ఊహించటం కష్టం.

కనుకనే తన ఫ్లాష్‌బాక్‌ని తనలోనే దాచుకుంది పద్మిని.

ఆమె అసలు పేరు పద్మిని కాదు. సినీమా ప్రపంచంలోకి అడుగు పెట్టాక ఆమెకు ఆమె తండ్రే ఆ పేరు పెట్టాడు.

ఆమె తండ్రి ఆర్ముగానికి చిత్తూరు దగ్గర ఓ పల్లెటూళ్ళో చిన్న ఫాన్సీషాపు ఉండేది. ఆ షాపులో అతను మాత్రం ఉండేవాడు కాదు. తన దూరపు బంధువుల కుర్రాణ్ణి అందులో జీతానికి పెట్టి అతనెప్పుడూ మదరాసులో మకాం పెట్టేవాడు. ఆ రోజుల్లో ఆర్ముగానికి తెలిసిన ఓ సినిమా ప్రొడ్యూసరు మదరాసులో సినీమాలు తీస్తూండేవాడు. అతని దగ్గర ప్రొడక్షన్ మేనేజరుగా పనిచేసేవాడు ఆర్ముగం.

ముఖ్యంగా హీరోయిన్‌ని ఇంటి దగ్గర్నించి స్టూడియోకి తీసుకురావటం, షూటింగ్ సమయంలో ఆమెకు కావలసినవన్నీ సమకూర్చటం, మళ్ళీ షూటింగ్ పూర్తయ్యాక ఆమెను ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేయటం మొదలైన వ్యవహారాలన్నీ ఆర్ముగం చూసుకునేవాడు.

హీరోయిన్ల జీవితం ఎంత విలాసవంతంగా ఉంటుందో ఆర్ముగం అప్పుడే గ్రహించాడు.

"తన కూతురు కూడా హీరోయిన్ అయితే?" అనే ఆలోచన కూడా సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే వచ్చిందతనికి. పైగా అప్పట్లో హీరోయిన్లకు పరిశ్రమలో కొరత ఏర్పడింది. సినీమా హీరోయిన్ కావాలంటే అందచందాలు మాత్రం ఉంటే సరిపోదన్న విషయం చాలాకాలంగా ప్రొడక్షన్ మేనేజరుగిరీ వెలగబెడుతున్న ఆర్ముగానికి తెలుసు. ప్రొడక్షన్ ఆఫీసుల చుట్టూ తిరగాలి. నిర్మాతల్నీ దర్శకుల్నీ కూడా కలవాలి. అమ్మాయి వివిధ భంగిమల్లో దిగిన ఫోటోలు - ముఖ్యంగా అర్ధనగ్నంగా కనిపించే ఫోటోలు వారికి చూపించాలి.

ఆ ప్రయత్నంలో భాగంగా ముందు ఓ స్టిల్ ఫోటోగ్రాఫర్ని ఆశ్రయించాడు ఆర్ముగం. తన మనసులోని కోరిక చెప్పాడు. ఆర్ముగం ప్రొడక్షన్ మేనేజరుగా పనిచేసిన చాలా చిత్రాలకు అతనే స్థిల్ ఫోటోగ్రాఫర్‌గా ఉండేవాడు. ఆ చనువుతోనే ఆర్ముగం అతన్ని ఆశ్రయించటం, ప్రతి సినీమాకూ తననే పిలుస్తున్నాడన్న అభిమానంతో అతను ఓకే అనటం జరిగాయి. ఓ మంచిరోజు చూసి ఆర్ముగం తన కూతుర్ని మదరాసు తీసుకొచ్చాడు. పాండీబజార్ సెంటర్లో ఉన్న ఓ ఇంటర్నేషనల్ హోటల్లో మకాం పెట్టాడు.

సాయంత్రం ఆరుగంటల వేళ స్టిల్ ఫోటోగ్రాఫర్ వచ్చాడు. తన కూతుర్ని పరిచయం చేశాడు ఆర్ముగం.

"అమ్మాయి ఫీచర్స్ బాగున్నాయి. తప్పకుండా పైనవుతుంది" అని చిరునవ్వుతో ఆశీర్వదించాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"అదంతా నీ చేతిలో ఉన్న కెమేరాలో ఉంది బ్రదర్. ఫోటోలు అద్భుతంగా రావాలి. నాకు తెలిసిన డైరెక్టరొకాయన ఈ నెలలో రెండు పిక్చర్స్ స్టార్ట్ చేస్తున్నాడు. ఈ ఫోటోలు పట్టుకెళ్ళి ఆయనకు చూపిస్తాను. వాటిని చూసి ఆయన అదిరిపోవాలి. నీ పనితనం ఎలా చూపిస్తావో మరి" ఆశగా చూశాడు ఆర్ముగం.

"ఇక ఆ సంగతి నువ్ నాకొదిలేయ్ గురూ!" అన్నాడు ఉత్సాహంగా ఫోటోగ్రాఫర్.

"చూడమ్మా! నీ పేరేమిటి?" అడిగాడు అమ్మాయిని.

"మంగతాయారు" ఆ పిల్ల ఉత్సాహంగా చెప్పింది. "పేరు బాగా లేదయ్యా ఆర్ముగం" అన్నాడు వెంటనే.

"దాందేముంది? మార్చేద్దాం"

"అమ్మాయి ఎంత అందంగా ఉందో పేరు కూడా అంత అందంగా ఉండాలి"

"కరెక్టే! చెప్పు. ఏం పేరు పెడితే బాగుంటుందో నువ్వే చెప్పు" అడిగాడు ఆర్ముగం.

"ఆలోచిద్దాం" అంటూనే ఆలోచనలో పడ్డాడు ఫోటోగ్రాఫరు. అంతలో హోటల్ బోయ్ అక్కడకు వచ్చాడు.

"కాఫీ తాగుదామా?" అడిగాడు ఆర్ముగం.

ఓ సారి రిస్ట్‌వాచ్‌లో టైం కేసి చూశాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"అబ్బే.. ఈ టైంలో మనం ఇంక కాఫీ టీలు ముట్టుకోం. నీ కభ్యంతరం లేకపోతే మందు తెప్పిస్తాను" చొరవగా అన్నాడతను.

మందు మాటెత్తగానే ఆర్ముగం నరాలు జివ్వుమన్నాయి.

దొంగతనంగా దొరికే ముద్దూ, తేరగా వచ్చేమందూ మంచి రుచిగా ఉంటాయని శాస్త్రకారులు చెప్పారు. అందుకే ఆర్ముగం పడిపోయాడు.

"నువ్వెందుకు? నేనే తెప్పిస్తాను" అన్నాడు మొహమాటానికి. కానీ అతనికి ఫోటోగ్రాఫరు ఆ ఛాన్సివ్వలేదు.

"భలేవాడివి గురూ! నువ్వు ఎన్నో పిక్చర్స్‌కి ఫోటోగ్రాఫర్‌గా నన్ను పెట్టుకున్నావ్. ఇవాల్టికి నాకు ఛాన్స్ వచ్చింది నీ రుణం తీర్చుకోవటానికి" సినీమా డైలాగ్ లెవెల్లో చెప్పాడతను. ఆర్ముగం మరేం మాట్లాడలేకపోయాడు.

"మంగా! నేనూ మీ డాడీ కాసేపు కబుర్లలో పడతాం. నీకేం ఇబ్బందుండదుగా?" అడిగాడు ఫొటోగ్రాఫర్. ఆ పిల్లకి ఏం జవాబు చెప్పాలో తెలియలేదు.

"చిన్నపిల్ల. అదేం చెబుతుంది బ్రదర్?" అన్నాడు ఆర్ముగం. ఒకవేళ మంగ ఏదైనా ఇబ్బందిగా మాట్లాడితే తేరగా దొరికే మందు ఛాన్స్ పోతుందేమోనన్న భయంతో.

అక్కడే నిలబడి ఉన్న బోయ్‌ని పిలిచి వందనోటు అతని చేతిలో పెట్టి "బీర్‌బాటిల్స్ ఎన్ని వస్తే అన్ని పట్టుకురా. పాపకి ఓ గోల్డ్‌స్పాట్" ఆర్డరిచ్చాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

ఆ తర్వాత అరగంటకే పార్టీ ప్రారంభమైంది. ఇద్దరూ చెరో బాటిలూ పూర్తిచేశారు. అప్పటికి మంగ గోల్డ్‌స్పాట్ తాగటం కూడా పూర్తయింది.

"పాపా! మేం ఇలా మందుకొట్టడం నీకేమైనా ఇబ్బందిగా ఉందా?" ఆమె వైపు చూస్తూ అడిగాడు ఫోటోగ్రాఫరు. లేదన్నట్టు తల అడ్డంగా తిప్పింది.

"నీకు తెలియదులే. మందుకొడితే మంచి మంచి ఆలోచనలు వస్తాయి. నేను ఇందాకట్నించీ మీ నాన్నతో మాట్లాడుతున్నానన్న మాటేగానీ నీ గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. నిన్ను ఎలా బంధించాలో నా కెమేరాలో, ఏ యాంగిల్‌లో నువ్వు అప్సరసలా ఉంటావో అని పరిశీలిస్తున్నాను." అతని మాటలు బ్యాలెన్స్ తప్పుతున్నాయి.

"నీ ఇష్టం గురూ! నీకు ఎలాంటి యాంగిల్ కావాలన్నా తీసుకో అది రెడీ. ఫోటోలు చూసి ప్రొడ్యూసర్లు మాత్రం అదిరిపోవాలి. హీరోయిన్ కాకపోతే సెకండ్ హీరోయిన్ ఛాన్స్ అయినా ఇచ్చెయ్యాలి?" ఆర్ముగానికి కూడా మందు తలకెక్కింది.

"ఛ..ఛ! అదేం మాట గురూ! మనం ఫోటోలు తీస్తే హీరోయిన్ కావాల్సిందే హిందీస్టార్ రేఖకి ముందు నేనే ఫోటోలు తీశాను. గుర్తుపెట్టుకో" ఫోటోగ్రాఫరు అలా అంటూంటే మంగ అతనివైపు ఆశగా చూసింది. తాను కూడా అంతటి తార అయిపోయినట్టు ఊహించుకుందేమో - క్షణంసేపు ఆమె కళ్ళల్లో మెరుపు కనిపించింది.

రెండో బీరుబాటిల్ తాగటం కూడా పూర్తయింది. ఇంక ఒక్కటే మిగిలింది.

"అది నువ్ లాగించెయ్" అన్నాడు ఆర్ముగం.

"భోజనంతో అయితే బాగుంటుంది"

"బిరియానీ తెప్పించనా?" అడిగాడు.

"చికెన్ బిరియానీ నవయుగలో బావుంటుంది. కానీ బోయ్‌ని వెళ్ళమంటే అంత దూరం వెళ్ళడు. ఎలా?"

"పోనీ మనం పోయివద్దామా?" అడిగాడు ఆర్ముగం. రెండు క్షణాలు ఆలోచించాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"ఇక అంతదూరం పోతే మళ్ళీ ఇక్కడకు రాలేను గురూ! అట్నించి అటు మా ఇంటికి దగ్గర. ఓ పనిచేద్దాం?"

"ఏమిటి?" అడిగాడు.

"నువ్వెళ్ళి బిరియానీ తీసుకురా! నేనీలోగా మంగకి ఫోటోలు తీస్తాను"

ఆర్ముగం ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"నువ్వేం డౌటు పడకు గురూ. నువ్వుంటే నాకూ మంగకీ కూడా ఇబ్బందే మంచి మంచి యాంగిల్స్ తియ్యాలంటే కష్టం. నేను అడగలేను. తను ఇవ్వలేదు" చెప్పాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"సరే.. కానియ్.. నేవెళ్ళొస్తా" గ్లాసులో మిగిలివున్న కాస్త బీరూ పూర్తిచేసి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు ఆర్ముగం.

వెంటనే ఆఖరి బీరు బాటిల్ ఓపెన్ చేశాడు ఫోటోగ్రాఫరు. గ్లాసు నిండా పోశాడు.

మంచం మీదినుంచి లేచి తన కెమేరాను సరిచేసుకున్నాడు.

"ఏది ఇలా నిలబడు" మంగను తన దగ్గరకు పిలిచాడు. మంగ వచ్చి నిలబడింది. కెమేరాలోంచి ఆమెను చూశాడు.

అప్పుడప్పుడే వంటిమీదకు వస్తున్న వయసు. సోగకళ్ళు. లేలేత నడుం. అన్నీ అతనికి కనిపించి వివశుణ్ణి చేశాయి.

కెమేరా క్లిక్ మనిపించాడు.

"ఇప్పుడు మంచి యాంగిల్స్‌లో తియ్యాలి. నువ్ 'ఓకె' అంటే తీస్తాను" అన్నాడు.

ఆమె 'అలాగే' అన్నట్టు తల ఊపింది.

"జస్టేమినిట్" అంటూ గళాసులో ఉన్న బీర్ ఆమెకు ఇచ్చాడు.

మంగకి అర్థంకాలేదు.

"నువ్ తాగు. అలా తాగుతుంటే తీస్తాను."

అర్థం కానట్టు చూసింది.

"ఫరవాలేదు ఫోటోలో అది కూల్‌డ్రింక్ లాగే కనిపిస్తుంది కమాన్" అంటూ ఆమె భుజంపై చెయ్యివేసి బీరు తాగించే ప్రయత్నం చేశాడు. కొంచెం పుచ్చుకుంది మంగ.

అలా ఆమె తాగుతూంటే కెమేరా మళ్ళీ క్లిక్ మంది. సగం తాగిన గ్లాసు బల్లమీద పెట్టేసింది.

"ఇది ఎంగిలిగ్లాసు. తక్కిందికూడా నువ్వే తాగాలి" అంటూ బలవంతంగా మరికాస్త తాగించాడు.

"సినిమాల్లో అవకాశాలు రావాలంటే నువ్వలా బిగదీసుకుని కూర్చోకూడదు. ఫ్రీగా ఉండాలి. ఫ్రీగా మాట్లాడాలి" కెమేరాలోంచి ఆమెను చూస్తూ చెప్పాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"ఫ్రీగా అంటే?" అర్థంకాలేదామెకు.

"ఫ్రీగా అంటే ఇలా" అంటూనే ఆమె పైటలాగేశాడతను. ఆమె త్రుళ్ళిపడింది.

"ఖంగారు పడకు. అలాగే ఉండు. ఈ యాంగిల్ బావుంది. " అంటూ కెమేరాలోంచి ఆమె వంపుసొంపుల్ని తనివితీరా చూశాడు. అతనికి పిచ్చెక్కిపోయింది.

"చేతులు ఇలా పెట్టాలి?" ఆమె చేతుల్ని సవరించాడు.

"కొంచెం మత్తుగా చూడాలి" కెమేరాలోంచి చూస్తూనే చెప్పాడు.

ఆమె అలాగే చూసింది. "వండ్రఫుల్" అంటూ కెమేరాను మరోసారి క్లిక్ మనిపించాడతను.

ఫోటోలు తీయటం పూర్తిచేసి మంచం మీద కూర్చున్నాడు. బాటిల్లో ఉన్న బీర్‌ని మళ్ళీ గ్లాసులో పోశాడు.

"మన ఫ్రెండ్‌షిప్‌కి చిహ్నంగా ఇప్పుడు ఈ బీరు ఇద్దరం కలిసి తాగాలి." చిరునవ్వుతో చెప్పాడు. తను కొంచెం సిప్ చేసి గ్లాసు ఆమెకు ఇచ్చాడు.

"వాసన వస్తుందా?" అడిగిందామె.

"రాదు. నేను ఇంత తాగాను. నా దగ్గర వస్తుందా?"

లేదన్నట్టు తల అడ్డంగా తిప్పింది.

"మరింకనేం? భయం లేదు. అయినా నువ్ హీరోయిన్‌వి కావాలంటే ఇలాంటి భయాలు బొత్తిగా పెట్టుకోకూడదు. దేనికీ సిగ్గుపడకూడదు. ఇప్పుడు నేనిలా నిన్ను గుండెలకు హత్తుకున్నాననుకో. నువ్వు ఫీలయిపోకూడదు. ఎందుకంటే రేపు నువ్వు హీరోయిన్ వయ్యావంటే హీరోలంతా ఇలాగే హత్తుకుంటారుకదా!" అంటూనే ఆమెను తన గుండెలకు హత్తుకున్నాడు. చిగురుటాకుల్లా వణికిపోతున్న ఆమె పెదవులపై ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఆమె వివశురాలైంది. ఫోటోగ్రాఫరు లేచి తలుపు గడియపెట్టాడు.

అరగంట తర్వాత ఆర్ముగం బిరియానీ ప్యాకెట్‌తో తిరిగి వచ్చాడు.

"నువ్ వచ్చేసరికి బీరు వేడెక్కిపోతుందని తాగేశాను" సంజాయిషీ ఇచ్చినట్టుగా అన్నాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"ఫరవాలేదులే.. భోంచెయ్!" ప్యాకెట్ విప్పి అతని ముందు పెట్టాడు ఆర్ముగం.

"మరి మీరు?"

"కాసేపాగి బైటికి వెళ్ళి తింటాం"

ఫోటోగ్రాఫరు బిరియానీ ప్యాకెట్‌ని ముందుకి లాక్కున్నాడు.

"ఇంతకీ అమ్మాయి ఫోటోలు తీశావాలేదా?" అతను ఆత్రంగా బిరియానీ తింటూంటే గ్లాసులో మంచినీళ్ళు పోస్తూ అడిగాడు ఆర్ముగం.

"తియ్యకుండా ఉంటానా? మంగ బాగా కోపరేట్ చేసింది. అద్భుతమైన యాంగిల్స్ ఇచ్చిందనుకో. కొన్ని యాంగిల్స్‌లో చూస్తే 'జిస్‌దేశ్ మే గంగా బహతీ హై'లో పద్మిని గుర్తుకొచ్చింది" చెప్పాడతను. ఆ మాట వినగానే ఆర్ముగం పొంగిపోయాడు. అతని కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి.

"అలా అయితే ఈ క్షణం నుంచీ అమ్మాయి పేరు పద్మినీ అని పెట్టేస్తా! ఆ పద్మినీ ఇప్పుడు ఎలాగా మన ఫీల్డులో లేదుగా?" అన్నాడు.

"వెరీగుడ్ ఆ పేరే ఖాయం చేద్దాం. చూశావా మందు కొడితేనేగానీ మంచి పేరు తట్టలేదు. ఇకనుంచీ మంగతాయారమ్మ పద్మినిగా మారిపోతుంది. గొప్ప స్టారై పద్మినీ అంతటి పేరు తెచ్చుకుని ఉత్తర, దక్షిణాల్ని ఊపేస్తుంది". అంటూ చెయ్యెత్తి ఆశీర్వదించాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"ఫోటోలు రేపు కావాలి!" అతని భోజనం అయిన తర్వాత చెప్పాడు ఆర్ముగం.

"తప్పకుండా రెండేసి ప్రింట్లు వేయిస్తాను. మంచి ఆల్బం కూడా కొని ప్రజెంట్ చేస్తా" చేయికడుక్కుంటూ చెప్పాడు.

"అమ్మాయికి సినిమాలో మంచి వేషం దొరకాలేగానీ నీ రుణం ఉంచుకోను" ఫోటోగ్రాఫర్ వెళ్ళిపోతుంటే అతన్ని రోడ్డువరకూ సాగనంపి ఆఖర్న కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా చెప్పాడు ఆర్ముగం.

"దాందేముంది బ్రదర్" అంటూనే అతను వెళ్ళిపోయాడు.

అతనితో తమకు ఎలాంటి సంబంధ బాంధవ్యం లేకపోయినా, అతని వల్ల ఆ క్షణం వరకూ తమకు ఎటువంటి ఉపకారం జరక్కపోయినా విలువైన తన శీలాన్ని అతనికి తన కూతురు ధారపోసిందన్న నిజం ఆర్ముగానికి తెలియదో, తెలిసినా పట్టించుకోలేదో తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఎవరికీ లేకపోయింది.

ఇదొక విచిత్రమైన ప్రపంచం. వెండి తెర వేల్పులై ప్రేక్షకుల అభిమానాన్ని అందుకోవాలన్న ఆర్తితో ఈ ప్రపంచంలో అడుగు పెట్టే సోదరీమణులు ఎందరో ఇట్టే మోసపోతారు. చివరకు ఇక్కడ నిలబడేందుకు చోటు దొరక్క, వెనకడుగు వెయ్యలేక వ్యభిచారపు ఊబిలో ఇరుక్కుపోతారు. మగవాళ్ళయితే ఖరీదైన కాఫీ హోటళ్ళలో సర్వర్లుగా చేరిపోతారు. అసలు ఈ విచిత్ర ప్రపంచంలో కన్నతల్లే కూతురికి సెక్స్ పాఠాలు నేర్పుతుందంటే ఆశ్చర్యం ఉండదు.

ఆ మర్నాడు తన కూతురుని ఓ బ్యూటీ పార్లర్‌కి తీసుకువెళ్ళి అందంగా తయారు చేయించాడు. ఆ తర్వాత మళ్ళీ హోటల్ రూంకి వచ్చి తనకు పరిచయం వున్న ఓ సుప్రసిద్ధ నిర్మాతకు ఫోన్ చేశాడు ఆర్ముగం.

అతి త్వరలోనే ఆయన రెండు చిత్రాలు ప్లాన్ చేస్తున్న సంగతి అంతకుముందే ఓ సినీమా పత్రికలో చదివాడు ఆర్ముగం. అందుకే ఆయనను కలుసుకుని, తన కూతుర్ని పరిచయం చేయాలని అతని ఉద్దేశ్యం.

"మీరు కొత్త పిక్చర్స్ ఏవో ప్లాన్ చేస్తున్నారనీ, హీరోయిన్‌గా కొత్తవాళ్ళను తీసుకోబోతున్నారనీ పేపర్లో చదివాను. చాలా సంతోషం మిమ్మలి ఓసారి కలవాలనుకుంటున్నాను" అని చెప్పాడు ఫోన్లో. 'ఈరోజు కవిగారితో బిజీగా వున్నానప్పా. రేపు సాయంత్రం ఫ్రీ.. వచ్చి కలుసుకో' అని చెప్పాడు ఆ నిర్మాత.

చేసేదేం లేక ఇక ఆ రోజు రూములోనే ఉండిపోయాడు ఆర్ముగం.

సాయంత్రం ఆరుగంటలవేళ కలర్ ఫోటోలతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు స్టిల్ ఫోటోగ్రాఫరు.

ఫోటోలన్నీ బాగా వచ్చినందుకు అతన్ని అభినందించాడు ఆర్ముగం. అందమైన ఆల్బంలో రంగు రంగుల తన ఫోటోలు చూసుకుని మంగకూడా మురిసిపోయింది.

"నీకో శుభవార్త గురూ!" అన్నాడు ఫోటోగ్రాఫరు అతి చనువుగా మంచం మీద కూర్చుని.

తన కూతురి ఫోటోలు అప్పుడే ఎవరైనా చూసి సినీమాలో అవకాశం ఇస్తున్నారేమోనని ఆశగా చూశాడు ఆర్ముగం.

"మరి కాసేపట్లో ఇక్కడికి మహతిగారు వస్తారు" చెప్పాడతను.

ఆ పేరు ఎక్కడో విన్నట్టే అనిపించింది ఆర్ముగానికి. "ఆయన నిర్మాతా? దర్శకుడా?" సందేహనివృత్తి కోసం అడిగాడు.

"అదేమిటి గురూ? మహతిగారు తెలీదా? 'సినీలోకం' పత్రిక సంపాదకులు" చెప్పాడు ఫోటోగ్రాఫరు. అర్థంకానట్టు చూశాడు ఆర్ముగం.

"ఆయన మన పద్మినిని చూస్తారు. కవరు పేజీ వెయ్యమన్నాన్లే. ముందు తను చూడాలన్నారు. ఇప్పుడు రమ్మన్నాను. ఈలోగా ఓ బాటిల్ తెప్పించు" ఇబ్బందిగా చూశాడు ఆర్ముగం.

"నీ తెలీదుగురూ! ఇదంతా పబ్లిసిటీ యుగం. 'నూతన తార పద్మిని.. చిత్ర పరిశ్రమకు మరో పద్మిని' అంటూ తన పత్రిక కవరు పేజీ వేశాడంటే నిర్మాతలు, దర్శకులూ చూసి వెర్రెత్తిపోతారు. మన పద్మినికి ఇక బుకింగులే బుకింగులు."

ఆర్ముగం ఫాస్ట్ ఫార్వర్డ్‌కి వెళ్ళిపోయాడు. పాలరాతి మేడలో, ఏసీ గదిలో ఫోం పరుపుల మీద పడుకున్నట్టూ, ఖరీదైన కారులో తిరుగుతున్నట్టు ఊహించుకున్నాడు. అతనలా ఊహల్లో తేలిపోతూండగానే ఫోటోగ్రాఫరు అతని బలహీనత మీద మరో దెబ్బ వేశాడు.

"ఖర్చుకోసం చూడద్దు గురూ! ఇవాళ అమ్మాయి కోసం వందల్లో నువ్వు ఖర్చు చేస్తే రేపు తను హీరోయిన్ అయ్యాక నీకు లక్షల్లో సంపాదించిపోస్తుంది. అప్పుడు ఆ డబ్బు ఎలా ఖర్చు పెట్టాలో కూడా తెలియక వర్రీ అయిపోతావ్"

ఆ దెబ్బతో ఆర్ముగం పూర్తిగా పడిపోయాడు. తన కూతురు వైపు గొప్పగా చూశాడు. క్షణం సేపు ఆమె కళ్ళు గర్వంతో మెరిశాయి. సరిగ్గా అదే సమయంలో ఓ నలభై సంవత్సరాల వ్యక్తి ఆ రూములో అడుగుపెట్టాడు. తెల్లటి లుంగీ దానిపై ఖద్దరు లాల్చీ. కళ్ళకు రిమ్‌లెస్ అద్దాలు. చేతిలో సిగిరెట్టు పెట్టె.

అతన్ని చూసి మంచం మీదనుంచి క్రిందకు దిగాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"రండి గురువుగారూ!" అంటూ సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

అతనే మహతి అన్న విషయం ఆర్ముగానికి అర్థమైంది. అయినా ఫోటోగ్రాఫరు చెప్పనే చెప్పాడు. "ఈయనే మహతిగారు 'సినీలోకం ఎడిటర్'" అని.

"ఇప్పుడే మనవాడు చెప్పాడు మీరొస్తున్నట్టు. చాలా సంతోషం" అంటూ చేతులు జోడించి నమస్కరించాడు ఆర్ముగం.

ఆ తర్వాత మంగను పరిచయం చేసే పుణ్యం కూడా ఫోటోగ్రాఫరే కట్టుకున్నాడు. కళ్ళద్దాలలోంచే మంగను పరిశీలనగా చూశాడు మహతి.

"అమ్మాయి బావుంది. అవకాశం రావాలే కానీ తర్వాత తిరుగుండదు" అన్నాడు.

"మీ ఆశీర్వాదం" వినయంగా అన్నాడు ఆర్ముగం.

"నీ వయసెంత?" మహతి అడిగాడు మంగని.

"మొన్ననే పదిహేడు నిండిది సార్" ఆర్ముగమే చెప్పాడు.

"గుడ్! కానీ ఒక్క విషయం ఎప్పుడు ఎవరడిగినా వయస్సు చెప్పకూడదు. ఒకవేళ తప్పనిసరై చెప్పాల్సి వస్తే 'జస్ట్ సిక్స్టీన్' అని చెప్పాలి" నవ్వుతూ అన్నాడు మహతి. అతనివైపు రెప్పార్చకుండా చూస్తూ అతని మాటలు ఆసక్తిగా వింటోంది మంగ.

"కబుర్లు తీరుబడిగా చెప్పుకోవచ్చుకానీ, ముందు మీ ఛాయిస్ ఏమిటో చెప్పండి. ఏం తీసుకుంటారు?" మధ్యలో కల్పించుకుంటూ అడిగాడు ఫోటోగ్రాఫరు. "మీ ఇష్టం మీరు ఏది తీసుకుంటే నేనూ అదే" శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ చిరునవ్వుతో కనిపించే ఫోజులో అన్నాడు మహతి.

బోయ్‌ని పంపించి బాటిల్ తెప్పించాడు ఆర్ముగం. మందు కొడుతూ తన గురించీ తన పత్రిక గురించీ చాలా విషయాలు చెప్పాడు మహతి.

ఎంతమంది కొత్త అమ్మాయిల ఫోటోల్ని తన పత్రికకు కవర్ పేజీగా వేశాడో, వాళ్ళల్లో ఎంతమంది ఇప్పుడు వెండి తెరను ఏలుతున్నారో, అలా ఏలుతున్న తారలు తనకు అప్పుడప్పుడు ఎలాంటి కానుకలు సమర్పించుకుంటున్నారో అన్నీ వివరంగా చెప్పాడు. ఓ గంటలో బాటిల్ పూర్తయింది.

"ఇంకో క్వార్టరు వుంటే బావుంటుందేమో" అన్నాడు మహతి.

ఆర్ముగం బయలుదేరాడు.

"నేనూ వస్తానుండు గురూ! ఫోన్ చేసుకోవాలి" అంటూ ఫోటోగ్రాఫరు కూడా అతని వెంట నడిచాడు. మళ్ళీ అంతలోనే ఏదో గుర్తుకొచ్చినవాడిలా రూంలోకి వచ్చి మంగతో అన్నాడు.

"చూడూ! మహతిగారు చాలా మంచిమనిషి. నువ్ నిన్న నాతో ఎంత చనువుగా వున్నావో ఈయనతో కూడా అలాగే ఫ్రీగా ఉండాలి" అని.

"నువ్వేం చదివావ్?" ఫోటోగ్రాఫర్ వెళ్ళిపోయాక మంచం మీది తలగడ మీద జారగిలబడుతూ అడిగాడు మంగని.

"తొమ్మిది పోయింది. మానేశాను" చెప్పిందామె.

"అయ్యో!" నొచ్చుకున్నాడు.

"కానీ నువ్వు ఎవరికీ అలా చెప్పకూడదు. ఇంగ్లీషు మీడియంలో డిగ్రీ చదువుతున్నట్టు నేను పేపర్లో రాస్తాను. నువ్వూ అలాగే చెప్పాలి."

ఆమె సరేనన్నట్టు తలూపింది.

"నీ చెయ్యి చూపించు"

ఆమె సందేహిస్తూనే చెయ్యి ముందుకు చాపింది.

"నాకు జాతకాలు చూడటం వచ్చులే" అంటూ ఆమె అరచేతిని దగ్గరకు తీసుకుని చూశాడు.

"ఉండు. ఎవరైనా చూస్తే బావుండదు" అని లేచివెళ్ళి తలుపు గడియపెట్టాడు.

"నీ చేతిలో ఇది అదృష్టరేఖ. చాలా బలంగా వుంది. అంటే నువ్ స్టార్‌వి కావటం ఖాయం. అప్పుడు నన్ను మరచిపోకూడదు సుమా!" అంటూ ఆమె అరచేతిని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత అతను ఏం చేసినా ఆమె వారించలేకపోయింది.

మరో పావుగంట తరువాత ఆర్ముగం, ఫోటోగ్రాఫరూ తిరిగి వచ్చారు.

"మంగని ఇంటర్వ్యూ చేశారా?" అడిగాడు ఫోటోగ్రాఫరు.

"ఆహా! వచ్చే ఇష్యూకి కవర్ పేజీ వేసి ఇంటర్వ్యూ పబ్లిష్ చేస్తా" చెప్పాడు మహతి.

అలా ఆశల వలలో రెండో రోజు కూడా గడిపేసింది మంగ. ఆ రాత్రి ఆమె సినీతారయినట్టు బంగారు కలలు కూడా కన్నది.

మర్నాడు సాయంత్రం కూతుర్ని వెంటబెట్టుకుని నిర్మాత దగ్గరకు వెళ్ళాడు ఆర్ముగం.

తన కూతుర్ని ఆయనకు పరిచయం చేశాడు. నిర్మాత కళ్ళల్లో ఆశ్చర్యం తొణికిసలాడింది.

"ఇంత అందమైన కూతురు నీకుందని ఎప్పుడూ చెప్పలేదేమిటయ్యా బాబూ?" అన్నాడాయన చుట్టపొగ గాలిలోకి వదుల్తూ.

ఆ మాటకే సగం పడిపోయాడు ఆర్ముగం.

"అమ్మాయి ఫేస్‌లో మంచి స్పార్క్ వుంది. కళ్ళు చాలా బావున్నాయి. రేపు సాయంత్రం కారు పంపిస్తాను. అమ్మాయిని పంపించు. మా కెమేరామన్‌ని పిలిచి స్క్రీన్ టెస్ట్ చేయిస్తాను" అన్నాడు మళ్ళీ ఆయనే.

ఆ దెబ్బతో పూర్తిగా పడిపోయాడు ఆర్ముగం.

"రేపు తప్పకుండా అమ్మాయిని పంపిస్తాను" అని చెప్పి ఆయనకు పదే పదే నమస్కారాలు చేసి కూతురితో బయటపడ్డాడు.

రూముకి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, ఆ ప్రొడ్యూసరు లోగడ ఎన్నిగొప్ప సినిమాలు తీశాడో, ఎంతమంది కొత్త తారల్ని పరిచయం చేశాడో కూతురికి బోధ చేశాడు ఆర్ముగం.

చెప్పినట్టుగా మర్నాడు సాయంత్రం ఆ ప్రొడ్యూసరు ఆర్ముగం హోటల్‌కి కారు పంపించాడు.

"మీ అమ్మాయిగార్ని పంపించమన్నారు అయ్యగారు" అన్నాడు డ్రైవరు. అంటే తను వెళ్ళకూడదన్న విషయం ప్రొడక్షన్ మేనేజరుగా అనుభవం గడించిన ఆర్ముగానికి ఇట్టే బోధపడింది.

మంగకు ఎన్నో జాగ్రత్తలు చెప్పి కార్లో పంపించాడు. మరో పదినిమిషాలకు టీ నగర్‌లో వున్న ఆ ప్రొడ్యూసర్‌గారి ఆఫీసు ముందు కారాగింది. ఆమెను లోపలకు తీసుకెళ్ళాడు డ్రైవరు.

ఆ గదిలో చల్లగా ఉంది.

గది మధ్య సోఫా సెట్టు. దాని మధ్యన టీపాయ్. ఒక మూల టేబులు. దానిపైన టీవి. మరో మూల రిఫ్రిజిరేటరు.

గదిలో అడుగుపెట్టగానే మనసుకు హాయిగొలిపే సుగంధ పరిమళం ఆమెను ముప్పిరిగొంది.

స్వర్గంలో అడుగు పెట్టిన అనుభూతికి లోనైంది కొన్ని క్షణాలు ఎదురుగా సోఫాలో కూర్చుని పేపరు చదువుతున్న నిర్మాతను చూసి - "నమస్తే సార్" అంటూ చేతులు జోడించి నమస్కరించింది.

పేపరు మడిచి టీపాయ్ మీద పెడుతూ ఆమె వేపు చూశాడు నిర్మాత. "రా కూచో! " పక్కనే వున్న సోఫా చూపించాడు.

బెదురు బెదురుగా అడుగులు వేస్తూ నెమ్మదిగా వచ్చి సోఫాలో కూర్చుంది మంగ. "ఆయన చాలా పెద్ద నిర్మాత. ఎంతోమంది కొత్తవాళ్ళని పరిచయం చేశాడు. నిన్ను కనుక ఆయన మెచ్చుకుంటే - నువ్వు హీరోయిన్ అయిపోవటం ఖాయం. ఆయన దగ్గర జాగ్రత్తగా మసలుకో" అంటూ గత రాత్రినించే తన తండ్రి చేస్తూ వచ్చిన బోధలు ఆమె చెవుల్లో మారు మ్రోగుతున్నాయి.

"ఇప్పుదే మీ నాన్న ఫోన్ చేశాడు - నిన్ను నా దగ్గరకి పంపినట్టు" లాల్చీ జేబులోంచి సిగరెట్టు పెట్టె తీస్తూ చెప్పాడు.

"నీ హైటెంత?" అడిగాడాయన తర్వాత.

"రెండేళ్ళ క్రితం కాలేజీలో చూశారు. అప్పుడు అయిదూ నాలుగుండేదాన్ని."

"ఇప్పుడు అంతే వుంటావులే. ఎంత వరకూ చదివావ్?" మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు. 'బి.ఎ' అని చెప్పాలనుకుంది. అలా చెప్పమని అంతక్రితం రోజు సాయంత్రం మహతి సలహా కూడా ఇచ్చాడు.

కానీ ఎందుకో అబద్ధం చెప్పాలనిపించలేదు ఆమెకు. నిజం చెప్పేసింది.

"నీ పేరు పద్మిని కదూ! మీ నాన్న చెప్పాడు ఇందాక" సిగరెట్టు వెలిగించుకున్నాక అన్నాడు నిర్మాత.

"అసలు పేరు మంగతాయారు సార్. సినీమాల్లో చేరితే 'పద్మిని' అని పెడతానన్నాడు నాన్న"

"గుడ్! చేరిపోయినట్టే! అసలు నన్నడిగితే మీ నాన్న వట్టి ఫూల్ అంటాను."

మంగకి అర్థంకాలేదు. కొంచెం దిగ్భ్రాంతిగా అతని వైపు చూసింది. "నాకు దాదాపు అయిదేళ్ళనుంచీ తెలుసు. ఈ మధ్య కాలంలో నాలుగు పిక్చర్స్ తీశాను. ఒక్కసారీ నీ అంత అందమైన కూతురుందని మీనాన్న చెప్పాడు కాదు."

ఆ మాట విన్న మంగకి ధైర్యం వచ్చింది.

"మీరు ఇప్పుడు రెండు సినీమాలు తీస్తున్నారటగా?" అమాయకంగా అడిగింది.

"అవును. ఒకటి వచ్చే నెలలోనే 'స్టార్ట్' అవుతుంది. అందులో వేషాలన్నీ ఫిక్సయిపోయాయి. అయితే విలన్ చెల్లి వేషానికి ఇంకా ఎవర్నీ అనుకోలేదు. అది నీకు ఖాయం. ముందు అన్నయ్యంటే ఆ చెల్లెలికి ప్రాణం. కానీ అన్నయ్య చేసే దుర్మార్గాల గురించి తెలుసుకున్నాక అతనిపై ద్వేషం కలుగుతుంది. నచ్చచెప్పుతుంది. అన్నగారు వినడు. చివరకు ఓ పరిస్థితిలో అన్న కోసం తను ప్రాణత్యాగం చేస్తుంది. అప్పుడు అన్నలో మార్పు వస్తుందన్నమాట. మంచి వేషం" సగం కాలిన సిగరెట్టును యాష్ ట్రేలో నలిపేస్తూ చెప్పాడు. ఆ వేషంలో అప్పుడే తనను ఊహించేసుకుంది మంగ.

అంతలో నిర్మాత సోఫాలోంచి లేచి విస్కీబాటిలూ, గ్లాసులూ తెచ్చి టీపాయ్ మీద పెట్టాడు. ఫ్రిజ్‌లోంచి ఐస్ వాటర్ బాటిల్స్ కూడా తీశాడు.

"విస్కీ తాగుతావా?" గ్లాసులో పోస్తూ అడిగాడు.

"నాకు అలవాటు లేదు. మీరు తాగమంటే తాగుతాను సార్" భయంగా నేల చూపులు చూస్తూ చెప్పింది.

"గుడ్! అయినా సినీతారవు కావాలంటే ఇలాంటి అలవాట్లు తప్పవ్. ఫ్రీగా వుండాలి!" ఐస్ వాటర్ విస్కీగ్లాసులో నిండా పోసి ఆమెకు అందించాడు. తాను సినీమా ఫీల్డులోకి ఎలా వచ్చాడో, ఎవరెవర్ని సినీమా తారలుగా చేశాడో ఆమెకు చెప్పాడు నిర్మాత. కళ్ళార్పకుండా ఆయన్నే చూస్తూ - శ్రద్ధగా వింటోంది మంగ.

మూడు రౌండ్లు పూర్తయ్యాయి.

"ఇప్పుడు నీకో ఫిలిం చూపిస్తాను. అందులో అమ్మాయి చేసినట్లుగా నువ్వు చెయ్యాలి." అంటూ లేచాడు నిర్మాత. టేబుల్ సొరుగులోంచి ఓ కేసెట్ తీసి వీసీపీలో పెట్టి ఆన్ చేశాడు.

మంగ టీవీలోకి శ్రద్ధగా చూడసాగింది.

అది బ్లూఫిలిం.

అందులో వస్తున్న దృశ్యాలు చూసి మంగ కొంచెం ఖంగారు పడింది.

"ఆ యాక్టర్లు ఎవరు?" అని అడిగింది ఇంకేం అడగాలో తెలియక.

"హాలీవుడ్ యాక్టర్లు. వాళ్ళెవరైతే మనకెందుకూ? మనం కూడా వాళ్ళలాగే...." అంటూ ఆమెను కౌగిట్లోకి తీసుకున్నాడు.

రాత్రి పదయ్యాక డ్రైవరు క్యారియర్ పట్టుకొచ్చాడు. ఇద్దరూ భోజనం చేశారు.

"షూటింగ్ ఎప్పుడుంటుంది?" భోజనం ముగించాక జడ అల్లుకుంటూ అడిగింది మంగ.

"చెప్పానుగా.. వచ్చే నెలలో వుంటుంది"

"అంతవరకూ నువ్వు 'టచ్'లో వుండాలి. నాకు ఖాళీ దొరికినప్పుడల్లా నీకు ఫోన్ చేస్తాను. వస్తుండాలి. రెండో పిక్చర్‌లో హీరోయిన్ వేషం ఇస్తాను" చెప్పాడు నిర్మాత.

ఆ తర్వాత - కార్లో 'రూమ్'కి పంపించాడు.

'ఏవన్నాడు? వేషం ఇస్తానన్నాడా?" రూములో అడుగుపెట్టగానే ఆమెను ప్రశ్నించాడు ఆర్ముగం.

"ఓ! చాలామంచివాడు. ముందు చెల్లెలు వేషం ఇస్తానన్నాడు. కథ కూడా చెప్పాడు. అది బాగా చేస్తే - వచ్చే పిక్చర్‌లో హీరోయిన్ వేషం కూడా ఇస్తానన్నాడు" సంబరపడిపోతూ చెప్పిందామె.

ఆర్ముగం సంతృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

మంగకి - ఆ రాత్రి నిద్ర సరిగ్గా పట్టలేదు. తెల్లవార్లూ ఏవేవో కలలొచ్చాయి. ఆ మర్నాడు ఆర్ముగం ఆ నిర్మాతను కలుసుకున్నాడు.

"మళ్ళీ ఎప్పుడు రమ్మంటారు?" అని అడిగాడు.

షూటింగ్ మరో నెలదాకా ప్రారంభం కాదు కనుక తమ ఊరు వెళ్ళిపోయి మళ్ళీ ఆ సమయానికి వస్తామని చెప్పాడు.

నిర్మాతగారు అందుకు ఒప్పుకోలేదు. ఆ నెలరోజులూ తమ ఆఫీసులోనే వుండమన్నాడు. ఇద్దరికీ రెండుపూటలా క్యారియర్ వచ్చే ఏర్పాటు చేస్తానన్నాడు. ప్రతిరోజూ మంగని షూటింగ్‌లకి తీసుకెళ్ళమని సలహాకూడా ఇచ్చాడు. కెమేరా ముందు ఎలా 'యాక్ట్' చేయాలో నేర్చుకుంటుందనీ, భయం పోతుందనీ చెప్పాడు.

ఆయన 'సలహాల్ని' వేదవాక్కులుగా భావించాడు ఆర్ముగం. ఆ సాయంత్రమే హోటల్ రూం ఖాళీ చేసి ప్రొడక్షన్ ఆఫీస్ రూములోకి కూతురుతో సహా మకాం మార్చాడు.

ఆ తర్వాత రెండు నెలలకు షూటింగ్ ప్రారంభమైంది. ఆ రెండు నెలలూ - నటనలో అనుభవం సంగతి అలా వుంచి ఆ నిర్మాత ధర్మమా అని శృంగారంలో అనుభవాన్ని సంపాదించుకుంది మంగ.

అప్పట్లో తమ చిత్రానికి దర్శకుడిగా పనిచేస్తున్న 'రావు'కి ఆమెను పరిచయం చేసి 'వేరే పిక్చర్స్'లో కూడా అవకాశాలుంటే చూడమని కోరాడు నిర్మాత. అలా నిర్మాత చేతిలోంచి 'రావు' చేతిలోకి మారింది. మంగ. అతని మాట సాయంతో రెండు సినిమాల్లో ఆమెకు వేషాలు వచ్చాయి.

అయితే ఏ వేషమూ ఆమెకు పేరు తెచ్చి పెట్టలేదు సరిగదా తగిన గుర్తింపు కూడా రాలేదు.

మొదటి చిత్రం ఆర్థికంగా దెబ్బతింది. దాంతో ఆమెను ముందుగా 'బుక్' చేసుకున్న నిర్మాత రెండవ చిత్రనిర్మాణాన్ని వాయిదా వేసుకున్నాడు. ఆ విధంగా ఆమెకు హీరోయిన్ ఛాన్స్ మిస్సయిపోయింది.

అయితే ఆశ అనేది మనిషికి ఓ బలవర్ధక టానిక్‌లాంటిది. ఆ ఆశే ఆర్ముగంలో తన కూతురు ఎప్పటికైనా వెండి తెరమీద ఓ వెలుగు వెలుగుతుందన్న నమ్మకాన్ని కలిగించింది.

తనకు తెలిసిన నిర్మాతల దగ్గరికీ, దర్శకుల దగ్గరికి తన కూతుర్ని తీసుకు వెళ్ళి వేషాలకోసం ప్రాధేయపడేవాడు. ఒకరిద్దరు శ్రీ రామచంద్రుళ్ళా నిక్కచ్చిగా మాట్లాడినప్పటికీ తక్కినవాళ్ళు చాలామంది మంగ (పద్మిని)ను తమ చుట్టూ తిప్పుకునేవారు. 'అవసరం' తీర్చుకునేవారు. ఆ తర్వాత వీలుంటే ఓ చిన్న వేషం ఇచ్చేవారు. కాదంటే 'అవసరం' తీర్చుకున్నందుకు దానికి విలువకట్టి వెయ్యో, రెండువేలో చేతిలో పెట్టేవారు. మొత్తం ఈ పన్నెండేళ్ళ వ్యవధిలో సుమారు పన్నెండు తెలుగు చిత్రాల్లోనూ, పద్దెనిమిది తమిళ చిత్రాల్లోనూ చిన్న చిన్న వేషాలు ధరించింది పద్మిని. ఇంకా ధరిస్తూనే వుంది.

ప్రతిరోజూ స్టూడియోల చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తూంటుంది. ఏ స్టూడియోలోనూ ఎవరూ ఆమెకు అభ్యంతరం చెప్పరు. అందరూ ఆమెకు పరిచయం వున్నవాళ్ళే. హైలెవల్ దర్శకులు కొందరైతే, లో లెవెల్ ప్రొడక్షన్ బోయ్‌లు మరికొందరు. అందర్నీ పలకరిస్తూనే వుంటుంది. ఈ మధ్య 'వేషం' కావాలని అడగటం మానేసింది. ఎవరైనా 'వేషం వుంది వేస్తావా?' అంటే ఆనందంతో తలమునకలు కావటం మానేసింది. తనకిచ్చే 'వేషం' ఏమిటో, ఎలాంటిదో ముందుగానే ఊహించుకునే స్థాయికి చేరుకుంది. మేనేజర్ ఇచ్చే ఆ అయిదు వందలపైనే ఆమెకు ఆశ. ఆ అయిదు వందలూ ఆమె చేతిలో పెడుతూ ఆమె వైపు ఆశగా చూస్తాడు ప్రొడక్షన్ మేనేజరు.

ఆ చూపుల్లోని అంతరార్థాన్ని గ్రహించుకోగల శక్తిని సంపాదించుకుంది పద్మిని. అలా మరికొంత సంపాదన.

ఇప్పుడు మదరాసు మహానగరంలోని ఓ మారుమూల ప్రాంతంలో అయిదు వందలు 'ఇంటద్దె' చెల్లిస్తూ తన ముసలి తండ్రితో జీవిస్తోంది పద్మిని.

ఇప్పుడు 'హీరోయిన్' కావాలని ఆమె కోరుకోవటం లేదు. కనీసం 'వేషం'కోసం కూడా అంతగా తాపత్రయపడటంలేదు.

రోజు గడిచిపోతే చాలు అనారోగ్యంతో మంచం ఎక్కిన తండ్రికి అవసరమైన మందులు కొనివ్వగలిగితే చాలు. నెలనెలా ఇంటద్దె కట్టగలిగితే చాలు. రెండు పూటలా భోజనం చేయగలిగితే చాలు.

పద్మిని జీవితం గురించి ఇంత తెలుసుకున్నాక ఒకరెప్పుడో ఓ పత్రికలో చదివిన వాక్యాలు గుర్తుకొచ్చాయి.

"వెండి తెరమీద జిలుగు వెలుగుల వెనుక ఎంతో అంధకారం వుంది. బాధామయ జీవితాల ఆక్రందనలున్నాయి. వ్యభిచారం కంటే అధ్వాన్నమైన జీవితం గడిపే తారలున్నారు. అనంతమైన మోసం అభేద్యమైన ఉచ్చు పన్నే కుట్రదారులు 'ఓహో' అంటూనే కాళ్ళకింద గోతులు తవ్వే నక్క వినయాల నయవంచకులు వేషం పేరు చెప్పి భవిష్యత్తుపై ఆశలు చూపించి చెరుకుగడ రసం పీల్చినట్టు యవ్వన మకరందాన్ని జుర్రుకునే మహామహులు ఎందరో ఇక్కడ వున్నారు."

అందుకే ఈ పరిశ్రమలో ఓ కాలు పెట్టాలనుకునే అందమైన అమ్మాయిలు అడుగడుక్కీ ఆలోచించటం అవసరమంటున్నాను.

(పాతికేళ్ళ క్రిందట సితారలో ధారావాహికగా వచ్చిన ఈ కథనాలు రచయిత ప్రత్యేక అనుమతితో పునర్ముద్రణ)

(వచ్చేనెల మరో కథనం)

Post your comments